

paa en glædelig Maade har givet Stødet til en virkelig Realitetsbehandling af vor Valutasituation, staaet paa Dagsordenen, og det er i alt Fald ikke fra vor Side, man gennem en efter min Mening ganske overflødig Udvidelse af Talestoffet har forsinket dets Behandling.

Det ærede Medlem vilde i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ikke se bort fra vort Forslag om Guld-told, han betegnede det endog — hvilket jeg kun kan anerkende fra et partipolitisk Synspunkt — saaledes, at det stammede fra et politisk betydningsfuldt Parti og var et alvorligt Forslag. Nu maa man dog ikke tro, at jeg henfalder til utidig Glæde i Anledning af denne Anerkendelse, thi det, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard senere fremsatte, afsvækkede jo i nogen Grad hans Anerkendelse af vort betydningsfulde Forslag. Det ærede Medlem gik nemlig meget hurtigt, til Trods for det betydningsfulde og alvorlige i Forslaget, over til at reducere dette og karakterisere det som værende fuldkommen ligegyldigt, idet ingen dansk Regering af Hensyn til Vælgerne, rent ud sagt af bleg Frygt for Vælgerne, turde forelægge et saadant Forslag om forøgede Toldbyrder.

Vort Forslag er imidlertid ikke tænkt som et Forslag om forøgede Toldbyrder; vi vil med det kun nedbringe Importen, dermed nedbringe de fremmede Valutaer og dermed nedbringe Priserne. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard argumenterede følgende mod Vejrmøller, han selv havde stillet op. Det laa deri alene, at han reducerede vort Forslag og dog samtidig hævdede, at det en Gang vilde trænge igennem. I sidste Henseende er jeg selvfølgelig ganske enig med det ærede Medlem. Dette Forslag eller rettere sagt maaske dets Tanker vil før eller senere trænge igennem, det vil gaa sin Sejrs-gang, som i øvrigt de fleste andre gode konservative Tanker. Men jeg vil gerne have Lov til at sige, at det selvfølgelig er betinget af Situationens Udvikling, thi en saadan Ordning vil automatisk blive indført, hvis den danske Krone stadig forringes, derom kan det ærede Medlem Hr. Dahlgaard være ganske overbevist. Og hvis det Særsyn skulde ske, at der nogen Sinde skulde komme en Regering, hvori det ærede Medlems Parti atter er repræsenteret, vil endog en saadan Regering være nødt til automatisk at lade dette Forslag eller tilsvarende træde i Virksomhed. Thi selvfølgelig vil en virkelig Deroute i Kronen betyde, at der kommer en Dag, hvor Toldintraderne overhovedet

ikke spiller nogen Rolle og automatisk maa føres op til Guldpariteten.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard dvælede ved de Motiver, der laa bag dette Forslag om Toldens Optrækning i Guld, og jeg tør sige, at han var ikke nær saa venlig — kunde heller ikke tænkes at være det —, som den højtærede Statsminister var det i sine Udtalelser i Gaar, Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ogsaa beskæftigede sig med. Medens den højtærede Statsminister aabent erkendte den redelige Hensigt med dette Forslag og aabent erkendte, at han ikke kunde se, at der laa en skjult Beskyttelseshensigt bag det, havde det ærede Medlem Hr. Dahlgaard en ganske anden Opfattelse, en Opfattelse, som vi i Toldudvalget jo er særdeles vant til at høre fremsat. Overalt, hvor der er en Mulighed — ogsaa overalt, hvor der ingen Mulighed er —, øjner det ærede Medlem Hr. Dahlgaard „kæmpemæssige Beskyttelser“, og en saadan kæmpemæssig Beskyttelse øjner det ærede Medlem ogsaa bag dette Forslag, dette Forslag, som i Øjeblikket vil betyde en Forøgelse af Toldsatserne med 60 pCt., medens det blot at føre dem op til Højde med, hvad der var tilsigtet i 1908, med, hvad Loven altsaa reelt tilsigter, vilde medføre en Forøgelse op til 109 pCt., nemlig op til Vareprisniveauet. Naar vi altsaa holder os en 40 pCt. under det, der egentlig er Toldlovens Mening og Hensigt, saa kan jeg ikke tro, at man tør bruge de stærke Udtryk, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorde.

Dernæst maa jeg dog endnu en Gang fremhæve, at vi tilsigter ikke — vor Hensigt med Guld-tolden vilde i saa Fald være ganske meningsløs — en blivende Beskyttelse, idet Meningen jo netop er, at dette Guld-tillæg skal gaa ned, efterhaanden som Kronen gaar op. Jeg mener med mine Tal i Gaar at have godtgjort, at det, der skal indvindes paa Handelsbalancen, er saa forholdsvis lidt, at vi har Lov til at haabe at kunne komme ud over Vanskelighederne, men følgende ogsaa i dobbelt Grad har en Pligt til at forfølge det.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Karakteristik af den konservative, skal jeg sige overlegne eller snedige eller underfundige Taktik overfor de senere Aars Toldpolitik skal jeg ikke dvæle længe ved. Jeg ønsker blot at sige, at hvis Rollerne har været saaledes fordelt, at den højtærede Finansminister skulde have Pengene og undertegnede eller maaske dog rettere det konservative Folkeparti, som ogsaa her staa